

Hòa thượng Thích Thiện Hạnh trao 9 điểm thỉnh nguyện và nói với Bà Phó Đại sứ Hoa Kỳ rằng : Kỷ niệm 60 năm bản Tuyên ngôn Nhân quyền Quốc tế, nhưng tại Việt Nam chưa hề có nhân quyền và tự do tôn giáo

PARIS, ngày 16.12.2008 (PTTPGQT) - Hôm nay Viện Hóa Đạo vừa chuyển đến Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế để phổ biến bản Tường trình về cuộc gặp gỡ tại chùa Báo Quốc, Huế, giữa Bà Phó Đại sứ Hoa Kỳ, Hòa thượng Thích Thiện Hạnh và Thượng tọa Thích Chí Thắng. Hòa thượng Thích Thiện Hạnh là Chánh Thư ký Viện Tăng thống, Phó Viện trưởng Viện Hóa Đạo kiêm Chánh Đại diện Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất (GHPGVNTN) tỉnh Thừa Thiên - Huế ; Thượng tọa Thích Chí Thắng là Phó Đại diện GHPGVNTN Thừa Thiên - Huế kiêm Đặc ủy Thanh Niên.

Cùng đi với Bà Virginia E. Palmer, Phó Đại sứ Hoa Kỳ tại Việt Nam, Phái đoàn còn có ông Christian Marchant, Tham tán Chính trị tòa Đại sứ và một thông dịch viên.

Cuộc hội kiến kéo dài từ 15 giờ đến 16 giờ 30 ngày 10.12.2008. Đại sứ quán Hoa Kỳ ở Hà Nội đã lấy hẹn từ hôm 6.12, và được Phòng Hợp tác quốc tế sở Ngoại vụ Thừa thiên - Huế của nhà cầm quyền Cộng sản xác nhận hôm 9.12.

Theo bản Tường trình của Hòa thượng Thích Thiện Hạnh cho biết, thì Phái đoàn Hoa Kỳ đã đặt những câu hỏi thiết cốt nhằm tìm hiểu hiện trạng của GHPGVNTN cũng như lưu tâm đến tình trạng sức khỏe và tự do đi lại của Đại lão Hòa thượng Thích Quảng Độ. Sau đây là những câu hỏi đáp tiêu biểu :

Bà Phó Đại sứ Hoa Kỳ : Xin quý Thầy cho biết hiện nay chính quyền Việt Nam có gây những khó khăn gì cho GHPGVNTN ? Và thời gian qua, có ghi nhận được những thành quả nào mới mẻ ?

Hòa thượng Thích Thiện Hạnh : Câu hỏi này, không phải lần đầu tiên Bà Phó Đại Sứ đặt ra cho chúng tôi. Mà trước đây trong nhiều năm, rất nhiều cơ quan đoàn thể nhân quyền, tôn giáo, chính trị, ngoại giao đã từng đặt ra. Nhất là Tòa Tổng Lãnh sự Hoa Kỳ tại Sài Gòn, đã nêu lên với chúng tôi và đã được chúng tôi trình bày cặn kẽ nhiều lần.

Hôm nay chúng tôi xin được tóm tắt cùng Bà Phó Đại Sứ rằng, GHPGVNTN chúng tôi đang bị chính quyền Cộng sản Việt Nam tước đoạt hết mọi đất đai tài sản, pháp lý sinh hoạt, các cơ sở Tôn giáo vật thể, phi vật thể, văn hoá, giáo dục, trung học, đại học, từ thiện, y tế... Tất cả đã bị đoạt hết từ sau năm 1975, kể cả quyền được làm người ! Chúng tôi đã bày tỏ nỗi bất bình của chúng tôi với chính quyền Việt Nam, với các quốc

gia yêu chuộng hoà bình tự do, dân chủ nhân quyền trên thế giới. Chúng tôi cũng đã được chính phủ Hoa Kỳ và nhiều chính phủ khác quan tâm can thiệp.

Nhưng, **kết quả mong muốn, cho đến hôm nay, 10.12.2008, ngày kỷ niệm 60 năm bản Tuyên ngôn Nhân quyền Quốc tế, vẫn còn là một con số không to tướng, chưa thấy một tia sáng nào, dù chỉ là le lói, ở cuối đường hầm Chủ Nghĩa Xã Hội hiện nay.** Công ước quốc tế về Các Quyền Dân sự và Chính trị của Liên Hiệp Quốc, công bố năm 1966, đến nay đúng 42 năm ; Việt Nam kí kết công ước này năm 1982 và bội ước đã 26 năm qua.

Hoa Kỳ bang giao toàn phần với Việt Nam đã trên một thập niên. Nhưng hình như Hoa Kỳ chưa có quyết tâm đủ mạnh, để thúc đẩy lãnh đạo nhà nước Việt Nam chịu quan tâm giúp nhân dân Việt Nam có được Quyền sống và Quyền làm người mà họ đã ký kết với quốc tế.

Bà Phó Đại sứ Hoa Kỳ : Xin quý thầy cho biết vì sao quý thầy không đăng ký để xin cho GHPGVNTN hoạt động ?

HT. Thích Thiện Hạnh : GHPGVNTN không phải là tổ chức chính trị, mà là một tổ chức Tôn giáo, có giá trị tinh thần và thiêng liêng, tồn tại khách quan, có mặt giữa thế gian vì sự an lạc của sinh dân. Không lệ thuộc bất cứ một thể chế chính trị nào, nên không chịu chung số phận còn mất của các thể chế chính trị thế tục. Kinh nghiệm hơn 2000 năm lịch sử truyền thừa Phật giáo Việt Nam và thế giới, đã cho thấy như thế. Cho nên sau ngày 30/4/1975, GHPGVNTN vẫn đã tồn tại và sinh hoạt bình thường cho đến năm 1981, và không hề bị giải thể bởi bất cứ văn kiện nào của bất cứ chế độ chính trị nào, trong đó có chế độ Cộng sản Việt Nam. Cho đến nay cũng vậy, chúng tôi chưa hề bị giải thể. Vì lý do đó mà chúng tôi không xin đăng ký sinh hoạt.

Cũng như đất đai và tài sản của Tôn giáo, của nhân dân là do tổ tiên, thầy tổ của họ để lại, gọi là *"của hương hỏa"*, để lo nhang khói cho ông bà tổ tiên, để làm nơi thờ phụng, xây dựng cơ sở Tôn giáo trang nghiêm làm nơi khách tham quan du lịch, cho nhà nước thu lợi. Sau 1975, Cộng sản vào, chiếm đoạt của họ làm của riêng một cách bất hợp pháp ; thì nay, nếu biết tầm quý (1) thì phải trả lại cho các tôn giáo, cho nhân dân ; mắc gì phải xin, phải đăng ký xin ? Không trả lại thì đấu tranh đòi lại, thế hệ này chưa được thì thế hệ mai sau, 5 năm, 10 năm, 50 năm, ngàn năm... người này chết, người khác thay. *"Tài phi nghĩa bất thủ"* chứ !

Bà Phó Đại sứ Hoa Kỳ : Chúng tôi đề nghị quý thầy cứ xin thử xem ?

HT. Thích Thiện Hạnh : Xin lỗi quý vị, *"xin thiệt"* chúng tôi còn không xin hưởng là *"xin thử"*. Của cải vật thể và phi vật thể của tôn giáo, của nhân dân mà chính quyền chiếm đoạt tịch thu bất hợp pháp, thì chính quyền phải trả lại. Mắc gì phải xin thử ? !

Xin mà họ không cho thì tính sao ? Còn gì tủi nhục hơn ! Một số nhỏ Phật tử cũng từng đề nghị như thế, nhưng Hòa thượng Thích Quảng Độ trả lời rằng : *“Xin mà người ta không cho thì thầy trò mình mất luôn cả chì lẫn chài”*.

Trở lại câu hỏi trước đây, thì thưa bà Phó Đại sứ, nhằm thể hiện tinh thần hợp tác xây dựng đất nước sau hơn 30 năm chiến tranh huynh đệ tương tàn ; sau khi đất nước thống nhất hai miền Nam Bắc, cố Hòa thượng Thích Đôn Hậu, Xử lý Thường vụ Viện Tăng Thống GHPGVNTN, đã trực tiếp đến gặp ông Nguyễn Văn Hiếu, lúc đó là Bộ trưởng Bộ Văn hóa của chính phủ Cách Mạng Lâm Thời Cộng Hòa Miền Nam Việt Nam. Hòa thượng đề nghị thống nhất Phật giáo cả nước, thì ông Bộ trưởng trả lời Hòa Thượng chúng tôi rằng : *“Thống nhất thì tốt, nhưng thống nhất các tổ chức Phật giáo Yêu nước chứ Thống nhất làm gì với Phật giáo phản động ?”* Hòa Thượng chúng tôi hỏi : *“Phật giáo phản động là Phật giáo nào ?”* ông Nguyễn Văn Hiếu không trả lời.

Nhưng đến năm 1981 thì Nhà nước lại lợi dụng vài ba cá nhân thành viên cao cấp của Giáo hội chúng tôi đứng ra vận động Thống nhất Phật giáo dưới sự chỉ đạo của Bộ chính trị đảng Cộng sản, Bộ nội vụ và Ban tôn giáo chính phủ. Rồi cuối năm 1981 họp đại hội tại Hà nội để thành lập *“Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam”* của nhà nước hiện nay, mà người dân thường gọi là Giáo Hội Quốc Doanh.

Mặc dầu Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất chúng tôi không tham gia vào Đại hội này, nhưng trong Hội trường của Đại hội vẫn có tên các thành viên của Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất tham dự, không biết họ từ đâu ra ? Hiển nhiên họ là những cá nhân bị Đảng và Nhà nước tiếm dụng và tiếm danh Giáo hội chúng tôi.

Hội Đồng Lưỡng Viện (Viện Tăng Thống, Viện Hóa Đạo) Giáo hội chúng tôi cực lực phản đối việc làm độc đoán, sai nguyên tắc xen vào nội bộ Giáo Hội chúng tôi. Kết quả, Hòa Thượng Thích Huyền Quang, Phó Viện Trưởng Viện Hóa Đạo, Hòa Thượng Thích Quảng Độ, Tổng thư ký Viện Hóa Đạo, bị bắt và đưa về quản thúc lưu đày tại Quảng Ngãi và Thái Bình. Một số thành viên khác trong Hội Đồng Viện Hóa Đạo thì vượt biên tỵ nạn. Thế là Giáo Hội Phật Giáo Việt Nam Thống Nhất đã bị Nhà nước Cộng Hòa Xã Hội Chủ Nghĩa Việt Nam đánh phá tan tành.

Mười năm sau, vào năm 1992, cố Hòa thượng Thích Đôn Hậu, Xử lý Thường vụ Viện Tăng thống, viên tịch, Hòa thượng Thích Huyền Quang từ nơi quản chế tại Quảng Ngãi về chùa Linh Mục quỳ nhận lãnh Di chúc và dấu ấn Xử lý Thường vụ Viện Tăng thống, lãnh đạo và phục hoạt GHPGVNTN trước giác linh Ngài. Và từ đó Giáo Hội chúng tôi liên tục bị đàn áp và đánh phá cho đến tận hôm nay.

Bà Phó Đại sứ Hoa Kỳ : Giáo hội quý vị có bị chiếm dụng đất đai tài sản gì không ?

HT. Thích Thiện Hạnh : Có chứ, mà có nhiều lắm ! Khắp nơi trên lãnh thổ miền Nam

Việt Nam, từ Quảng Trị đến Cà Mau : Một hệ thống cơ sở giáo dục Bồ đề từ cấp tiểu học đến đại học Phật giáo Vạn Hạnh. Một hệ thống cơ sở văn hoá Phật giáo. Một hệ thống cơ sở Từ thiện, Cô nhi, Ký nhi, Dưỡng lão. Một hệ thống cơ sở y tế, trạm xá, Tuệ Tĩnh đường. Một hệ thống cơ sở tổ chức sinh hoạt Tôn giáo... Từ sau năm 1975, tất cả các hệ thống cơ sở vật chất mang tính Phật giáo trên đây của Giáo hội chúng tôi đều bị nhà nước chiếm dụng phi pháp.

Nhất là hai cơ sở lớn tại Sài Gòn là : khu đất Việt Nam Quốc Tự tọa lạc tại số 16 đường Trần Quốc Toản (nay là đường 3 tháng 2) thuộc quận 10 Sài Gòn và khu đất Trung Tâm Văn Hoá Quảng Đức, tọa lạc tại số 294 đường Nam Kỳ Khởi Nghĩa, phường 8 quận 3 Sài Gòn. Hai cơ sở mà GHPGVNTN đang đòi lại nhưng Nhà nước chưa chịu trả.

Bà Phó Đại sứ Hoa Kỳ : Theo quý Thầy, bằng cách nào hiệu quả để chúng tôi có thể giúp quý thầy và GHPGVNTN ?

HT. Thích Thiện Hạnh : Trước khi trả lời, xin quý vị cho chúng tôi biết có bao nhiêu Hội Thánh Giáo hội Tin Lành tại Hiệp Chung Quốc Hoa Kỳ ? Bà Phó Đại sứ cười và trả lời "*Có hàng trăm*". Vậy thì theo ý của riêng tôi, ở Việt Nam có được thêm một Giáo hội, là GHPGVNTN, sinh hoạt song song với Giáo hội của nhà nước thì có sao đâu ?

GHPGVNTN có làm gì vi phạm luật lệ nhà nước đâu, mà hễ cứ mở miệng là Nhà nước vu cáo chúng tôi đủ thứ, nào là phản động, nào là chống phá nhà nước, lật đổ chính quyền, bắt tay với các thế lực thù địch chống phá cách mạng, v.v...

Lại nữa, chúng tôi thấy rằng, Hoa Kỳ chưa có quyết tâm đủ mạnh, thông qua các hiệp ước bang giao quốc tế, để ràng buộc Việt Nam phải thi hành nghĩa vụ quốc tế, tuân thủ nghiêm chỉnh các Công ước quốc tế về dân sự và chính trị của Liên Hiệp Quốc mà Việt Nam đã ký kết ; thì tất nhiên, nhân dân Việt Nam, các Tôn giáo tại Việt Nam chưa được thừa hưởng các Quyền làm người cơ bản. Do chính quyền Việt Nam không tuân thủ các công ước và nghĩa vụ quốc tế mà nhân dân Việt Nam mới khốn khổ như ngày nay, khiến quý vị cứ phải mất công tìm hiểu.

Sau một giờ rưỡi đồng hồ gặp gỡ trao đổi, trước khi chia tay Hòa thượng Thích Thiện Hạnh đã trao bà Phó Đại sứ Hoa Kỳ bản tóm gọn về tình hình của GHPGVNTN ngày nay. Nguyên văn như sau :

Bản ghi nhớ về hiện tình Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất

Bao nhiêu lần rồi, quý vị đã quan tâm đến vấn đề tự do tôn giáo ở Việt nam nói chung và GHPGVNTN nói riêng. Chúng tôi bày tỏ lòng tri ân về mối quan tâm của quý vị ở Toà Đại sứ quán Hà Nội và Tổng lãnh sự quán ở Sài Gòn. Nhưng sự quan tâm của quý vị

trong thời gian qua, chúng tôi thấy không đủ quyết tâm và chưa đủ mạnh cần thiết để phía Việt nam đáp ứng tích cực nghiêm chỉnh nhằm cải thiện vấn đề tôn giáo ở Việt nam.

Việt nam Cộng sản chưa bao giờ thật lòng với chính nhân dân Việt nam, mà còn với cả chính phủ Mỹ, và quý vị nữa. Họ chỉ làm vừa lòng và hứa hẹn qua loa mỗi khi phải đối diện với quý vị, rồi sau đó đầu lại vào đó. Họ chỉ nói mà không bao giờ làm. Cho nên ở Việt nam có một câu nói : “Đừng bao giờ nghe Cộng sản nói, hãy nhìn những gì Cộng sản làm.” Hòa thượng Thích Quảng Độ, Viện trưởng Viện Hóa Đạo, cũng từng nói “Cộng sản “nói hay” đến độ rần trong hang cũng phải bò ra !” Thực tế cho thấy điều đó đã diễn ra từ bao lâu nay nhằm đánh lừa toàn thế giới, mà người dân Việt nam ai cũng thấy. Cho nên tình trạng tôn giáo bị bách hại, nhân quyền, dân chủ bị chà đạp, tự do ngôn luận bị bóp miệng.

Các nhà lãnh đạo tôn giáo, các nhân sĩ vận động ôn hòa cho tự do tôn giáo, cho dân chủ nhân quyền tại Việt nam, các nhà văn, nhà báo đấu tranh bài trừ tham nhũng... tiếp tục bị giam giữ, tù tội, ra toà, lãnh án, một cách hết sức tùy tiện, phi lí... Đó là việc diễn ra hằng ngày, bất chấp dư luận phê phán, Nhà nước Việt Nam chỉ âm mưu sao cho có nhiều tài trợ, viện trợ.

Sách lược mà Nhà nước Cộng sản Việt Nam đang sử dụng để đàn áp, bách hại tôn giáo hiện nay là :

- Đối với các Tăng Ni tham gia sinh hoạt GHPGVNTN : Công an mời đến đồn, khuyên dụ đầu hàng, hứa hẹn giúp đỡ chùa. Không được thì cho Công an gác trước cổng chùa, ai đến ghi số xe, khi về soát xét xách tay và dọa dẫm, vu cáo chùa phản động, lần sau không được đến, không tuân sẽ bị xử lý. Ngoài ra các chùa còn bị làm khó dễ đủ các loại giấy tờ hành chánh, hộ khẩu, chúng đệ (2) học hành thi cử phải xuất trình liên tục giấy tạm trú tạm vắng...
- Đối với tín đồ Phật giáo : Công an mời đến đồn hay đến nhà hăm dọa, khủng bố, cấm không được đến chùa, khủng bố công việc làm ăn sinh nhai, con cái học hành thi cử, sinh kế tương lai.
- Đối với tổ chức Gia Đình Phật tử Việt Nam : Khủng bố các cấp Huynh trưởng không thành công, nay Công an đang mở chiến dịch “vì an ninh tổ quốc” cấm đoàn sinh không được sinh hoạt theo GHPGVNTN, ai không nghe sẽ bị xử lý.
- Luật pháp Việt nam tùy tiện đặt ra để bắt buộc nhân dân tuân thủ, hà hiếp nhân dân. Việc thi hành luật pháp từ trung ương đến địa phương không nhất quán, nơi này một đảng, nơi khác một ngã.

- Bảo lũ dân khốn khó, GHPGVNTN đi cứu trợ, Công an làm khó dễ, ngăn chặn không cho đến cấp phát phẩm vật cho nạn nhân, buộc phải nộp cho Mặt trận Tổ quốc.

- GHPGVNTN bị cướp đoạt hết tài sản đất đai, giam giữ, quản thúc lãnh đạo, tước đoạt pháp lý sinh hoạt và quyền tự chủ tôn giáo của một dân tộc đã có hơn 2000 năm lịch sử truyền thừa Phật giáo.

- Cộng sản Việt Nam đưa các tôn giáo vào dưới quyền kiểm soát của Đảng, của Mặt trận Tổ quốc. Quy chế đối với Phật giáo khắt khe nghiêm ngặt hơn cả Dự số 10 trong thời thuộc địa phong kiến.

- Cộng sản Việt Nam là kẻ phản quốc vì để mất hai quần đảo Hoàng Sa, Trường Sa vào tay Trung Cộng.

Từ những sự kiện bức xúc trên đây, chúng tôi xin được đạo đạt đến quý Phái đoàn Đại sứ quán Hoa Kỳ chín ý kiến sau :

1. Chúng tôi không chống phá ai hết, cũng không tranh giành quyền lợi của ai. Chúng tôi đấu tranh ôn hoà, muốn Nhà nước Cộng sản Việt Nam trả lại tài sản, pháp lý sinh hoạt bình thường, và nhất là quyền tự chủ của chính tôn giáo chúng tôi.

2. Tại Việt nam, cho đến hôm nay là ngày 10/12/2008, chúng tôi xác nhận dưới chế độ Cộng sản tại Việt nam, nhân dân chưa hề có tự do tôn giáo thực sự, nhân quyền chưa hề được cải thiện. Tất cả mọi lời rêu rao của Cộng sản Việt Nam về vấn đề tự do tôn giáo đều là những lời tuyên truyền lừa bịp hòng đánh lừa dư luận thế giới.

3. Chúng tôi, Giáo hội Phật giáo Việt Nam Thống nhất cũng như các tôn giáo bạn, Phật Giáo Hoà Hảo, Cao Đài giáo, Thiên Chúa Giáo Việt Nam, Hội Thánh Tin Lành Cao Nguyên, v.v... đang là nạn nhân của đảng Cộng sản Việt Nam. Đảng đàn áp, khủng bố, sách nhiễu tín đồ hành đạo, vu khống, lăng nhục hạ uy tín các vị lãnh đạo tôn giáo trên mọi phương tiện truyền thông đại chúng, trong các buổi họp dân... không chừa bất cứ một thủ đoạn thấp hèn, đen tối nào !

4. Chúng tôi cương quyết vận động ôn hoà cho tự do tôn giáo, cho dân chủ và nhân quyền tại Việt Nam không ngừng nghỉ, cho đến khi nào đạt được kết quả mong muốn. Dù có phải hy sinh thân mạng.

5. Xin đề nghị quý vị nên có biện pháp chế tài, nếu Việt Nam không thi hành các công ước Quốc tế về tôn giáo, về nhân quyền, về thương mại mà Việt Nam đã kí kết tham gia.

6. Yêu cầu Hoa Kỳ đưa Việt Nam trở lại danh sách CPC, là danh sách các quốc gia đàn áp tôn giáo. Ngoài ra, buộc Việt Nam phải nhanh chóng thay đổi cụ thể và thực tế trên các lĩnh vực tự do tôn giáo, dân chủ, nhân quyền thực sự, trước khi đặt bút ký các hiệp ước hợp tác với Việt Nam.

7. Trả tự do cho tất cả các nhà lãnh đạo tôn giáo, các nhà dân chủ, đấu tranh ôn hoà đòi tự do tôn giáo, tự do dân chủ, nhân quyền tại Việt Nam, hiện đang bị giam giữ, đang chịu án tù, cũng như xử lý công minh cho 8 giáo dân thuộc Giáo xứ Thái Hà - Hà Nội, vì đòi hỏi đất đai thờ phượng của tôn giáo.

8. Buộc Việt Nam phải có công văn cụ thể, thông báo các tôn giáo tại Việt Nam được tự do sinh hoạt theo đạo giáo của mình mà không bị ràng buộc, kiểm soát hay bất cứ ngăn cấm nào.

9. Riêng trường hợp GHPGVNTN chúng tôi xin gửi đến quý vị bản lập trường 4 điểm của Viện Hóa Đạo đề xuất và theo đuổi từ gần 30 năm qua, để xin quý vị quan tâm giúp đỡ :

Thứ nhất : Nhà nước CHXHCNVN phải phục hồi quyền sinh hoạt pháp lý của GHPGVNTN.

Thứ hai : Hoàn trả lại GHPGVNTN toàn bộ đất đai tài sản, các cơ sở Chùa viện, Văn hoá, Giáo dục, Từ thiện, Viện Đại học... mà nhà nước CHXHCNVN đã chiếm dụng của GHPGVNTN sau năm 1975. Bước đầu là giao trả hai cơ sở : Việt Nam Quốc Tự và Trung tâm Văn hoá Quảng Đức tại Sài Gòn.

Thứ ba : Đưa “Giáo hội Phật giáo Việt Nam”, mà Đảng Cộng sản và Nhà nước CHXHCNVN thiết lập năm 1981, ra khỏi Mặt trận Tổ quốc, một cơ quan ngoại vi của Đảng Cộng sản Việt Nam.

Thứ tư : Làm sáng tỏ cái chết của Hoà Thượng Thích Thiện Minh, Cố vấn Chỉ đạo của Viện Hóa Đạo, tại trại giam Hàm Tân thuộc tỉnh Bình Thuận năm 1978.

Chú thích của Phòng Thông tin Phật giáo Quốc tế :

(1) Tàm quý : thuật ngữ Phật giáo là hổ và thẹn. Tàm là khi mình phạm tội dù không ai biết lòng vẫn cảm thấy hổ thẹn. Quý là cảm thấy hổ thẹn khi bày tỏ lỗi mình với người khác.

(2) Chúng điệu là những học tăng khi mới vào chùa.